

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 23, 2017

Nummer 23, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:1271](#) 07-07-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:1277](#) 04-07-2017

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1512](#) 04-07-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1931](#) 04-07-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:2853](#) 26-06-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2386](#) 07-06-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:4609](#) 23-05-2017

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:7416](#) 10-07-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:6711](#) 05-07-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:3449](#) 30-06-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:2411](#) 30-06-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:4592](#) 29-06-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:2257](#) 28-06-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3201](#) 28-06-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:5519](#) 27-06-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:6009](#) 26-06-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:5175](#) 23-06-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:4825](#) 21-06-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3230](#) 21-06-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3102](#) 21-06-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:2872](#) 15-06-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:6065](#) 06-06-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:5517](#) 16-05-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:4521](#) 14-04-2017

werknemer/Lebara B.V. c.s.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3096](#) 04-01-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:7736](#) 23-11-2016

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2015:10173](#) 10-07-2015

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2017:533](#) 05-07-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 21-06-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Hof van Justitie van de Europese Unie](#) 21-06-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 11-07-2017

Z.B. v. Kroatië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 06-07-2017

Sadkov v. Oekraïne

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Z.B. v. Kroatië

Z.B. v. Kroatië. Mishandeling door echtgenoot. Schending van artikel 8 EVRM, omdat de strafrechtelijke vervolging ten onrechte niet is voortgezet.

Z.B. heeft aangifte gedaan tegen haar echtgenoot in verband met lichamelijke en psychische mishandeling in mei 2007. Hij is tweemaal vervolgd en veroordeeld, maar in beide zaken is de uitspraak in hoger beroep vernietigd, omdat enkele relevante feiten niet bewezen waren. Toen de procedure in januari 2013 werd vervolgd, is de procedure beëindigd, omdat in de 2011 Criminal Code huiselijk geweld niet langer als strafbaar feit was opgenomen. Z.B. stelt dat de autoriteiten haar echtgenoot onvoldoende effectief hebben vervolgd. Het EHRM overweegt dat in de 2011 Criminal Code huiselijk geweld niet als strafbaar feit is opgenomen. Echter, bedreiging en het veroorzaken van lichamelijk letsel binnen een familie of een ander persoon waarmee een nauwe band bestaat, zijn wel opgenomen als verzwarende vormen van de algemene strafbare feiten bedreiging en het veroorzaken van lichamelijk geweld. Op die manier is strafrechtelijke vervolging dus wel degelijk mogelijk. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM. Het EHRM veroordeelt de staat tot betaling van een bedrag van € 7.500 aan immateriële schadevergoeding en een bedrag van € 115 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-07-2017

Zaaknummer: 47666/13

RECHTSPRAAK

School heeft onvoldoende maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat kinderen die het Offerfeest vierden ook op de klassenfoto kwamen te staan. Schadevergoeding toegekend van € 500.

In dit geval is sprake van een situatie waarbij de Stichting de schoolfotograaf voor het maken van de (klassen)foto's op school heeft laten komen op de dag van het Offerfeest, waardoor kinderen die het islamitische geloof belijden niet in dezelfde mate in staat waren van die dienst gebruik te maken als de andere kinderen van de school. De Stichting heeft stellingen ingenomen die erop neerkomen dat aan de minderjarigen een dusdanig alternatief is geboden, dat daarmee van een relevant onderscheid geen sprake (meer) was. De kantonrechter deelt het standpunt van de Stichting voor wat betreft de mogelijkheid om individuele foto's te laten nemen, maar niet voor wat betreft de mogelijkheid om klassenfoto's te laten nemen. De aan de stellingen van de Stichting ten grondslag gelegde feiten betreffende het voor de klassenfoto geboden alternatief zijn in deze procedure namelijk niet vast komen te staan. Aldus heeft de Stichting indirect onderscheid gemaakt. Het maken van een dergelijk onderscheid is op grond van het bepaalde in de AWGB in beginsel verboden. Dat is slechts anders indien het onderscheid objectief gerechtvaardigd is door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn. Dat die uitzondering zich hier voordoet is niet gebleken. Daarmee staat vast dat de Stichting in strijd met artikel 7 lid 1 aanhef en onder c AWGB heeft gehandeld. De Stichting heeft aldus onrechtmatig jegens de minderjarigen gehandeld en dient de als gevolg daarvan door de minderjarigen geleden schade aan hen te vergoeden. De Stichting dient een bedrag van € 500 te betalen aan de ouders van de kinderen die niet op de klassenfoto staan.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 10-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:7416

Zaaknummer: 5436201 RL EXPL 16-28079

Rechters: A. Emmens

Advocaten: L.M. Zuydgeest en H.J. Brouwer

Wetsartikelen: 7 AWGB

RECHTSPRAAK

Sadkov v. Oekraïne

Sadkov v. Oekraïne: schending van artikel 3 en 5 EVRM. Onvoldoende zorgvuldig onderzoek verricht naar mishandeling door de politie. Mishandeling door de politie. Ten onrechte in hechtenis gezeten.

Vitaliy Anatolyevich Sadkov is in juni 2014 gearresteerd en heeft tot maart 2007 in hechtenis gezeten (waarna hij is veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf). Sadkov stelt dat hij is mishandeld door de politie, de gevangenisbewakers en de aanklager en dat zijn klachten hierover nooit zorgvuldig zijn onderzocht. Daarnaast klaagt hij dat hij ten onrechte in hechtenis heeft gezeten voorafgaand aan de zitting. Hij zou zijn geslagen, hij zou elektrische schokken hebben gekregen, de politieagenten zouden hem een gasmaker hebben opgezet, zij zouden naalden onder zijn nagels hebben gestoken, zouden hem over een metalen balk hebben gehangen en hebben gepoogd hem seksueel te misbruiken om uiteindelijk een verklaring los te krijgen. Het EHRM overweegt dat de rapporten van de politie en de aanklager geen details bevatten omtrent de wijze waarop Sadkov de verwondingen heeft opgelopen. Daarnaast, aannemend dat de verwondingen waren toegebracht tijdens de poging van Sadkov om te vluchten (zoals de staat stelt), is niet gekeken naar de proportionaliteit van het gebruik van dit geweld. Ook is onduidelijk waarom de aanklager slechts is uitgegaan van de verklaringen van Sadkov waarin staat dat hij niet mishandeld is, terwijl Sadkov in andere verklaringen heeft aangegeven dat dit wel het geval is. Het EHRM concludeert dat onvoldoende zorgvuldig onderzoek is verricht naar de mishandeling van Sadkov en dat derhalve sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Ten aanzien van de mishandeling overweegt het EHRM dat op de staat de bewijslast rust van een plausibele verklaring voor de verwondingen van Sadkov. De staat heeft niet aangetoond dat het gebruik van geweld tegen Sadkov gerechtvaardigd was en dat dit absoluut noodzakelijk was en heeft daarnaast niet aangetoond dat de verwondingen volledig op andere wijze zijn ontstaan dan door mishandeling door de politie. Het EHRM oordeelt dat sprake is van mishandeling door de politie en dat ook wat dit betreft sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Ten aanzien van de hechtenis tussen 4 maart 2005 en 18 april 2006 overweegt het EHRM dat Sadkov in die periode in hechtenis zat op basis van uitspraken waartegen geen rechtsmiddel meer openstond. De gerechten hebben geen details gegeven met betrekking tot een eventueel

gevaar dat Sadkov nader onderzoek zou proberen te ontwijken of dat hij de waarheidsvinding zou tegenwerken. De uitspraken bevatten enkel standaardoverwegingen. Voor Sadkov was dus niet duidelijk waarom hij in hechtenis zat. Tussen 10 mei en 3 juni en tussen 4 en 16 december werd de hechtenis niet gedekt door een rechterlijk oordeel. Sadkov stelt ook dat sprake is van schending van artikel 6 EVRM in verband met uitgelokte bekentenissen en verklaringen en vanwege het feit dat hij na de eerste arrestatie geen toegang heeft gehad tot een advocaat. Deze klachten worden afgewezen. Ook de klacht dat sprake zou zijn van schending van artikel 34 EVRM, omdat hij geen kopieën had gekregen van opgevraagde documenten, is afgewezen. Het EHRM kent een schadevergoeding toe van € 8.000.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 06-07-2017

Zaaknummer: 21987/05

RECHTSPRAAK

Deskundigenbenoeming voor vaststelling schade naar aanleiding van het ongeval.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 05-07-2017

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2017:533

Zaaknummer: A.R. 994 van 2015

Rechters: J. Sap

Advocaten: G. de Hoogd, G.M. Schwengle en C.A.P. Schröder

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Geen mogelijkheid tot instellen cassatie voor benadeelde partij na eerdere niet-ontvankelijkverklaring.

De wet bevat geen regeling ten aanzien van het instellen van cassatie door een benadeelde partij indien haar vordering in hoger beroep niet-ontvankelijk is verklaard dan wel is afgewezen. Gelet daarop valt het openstellen van beroep in cassatie door een benadeelde partij buiten de rechtsvormende taak van de Hoge Raad en moet dit aan de wetgever worden overgelaten.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 04-07-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:1277

Zaaknummer: 16/02876

Rechters: A.J.A. van Dorst, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.J. Borgers

Advocaten: M.P. de Klerk, Th.O.M. Dieben en R.A. Korver

Wetsartikelen: 427 Sv en 16 Richtlijn 2012/29/EU

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het opzettelijk tot ontploffing brengen van zwaar vuurwerk tijdens een wedstrijd van SC Cambuur. Verdachte moet een immateriële schadevergoeding van € 5.090 aan het slachtoffer betalen.

Verdachte heeft op 30 januari 2016 een stuk illegaal zwaar knalvuurwerk, een zogenoemde cobra, meegenomen het Cambuurstadion in. Hij wist dat dit vuurwerk een zware knal zou geven. Staande op de tribune heeft verdachte dit vuurwerk tevoorschijn gehaald en bedacht dat hij dit niet op de tribune of anderszins bij mensen in de buurt moest laten ontploffen omdat dit te gevaarlijk was. Verdachte had gezien dat er stewards op het veld stonden. Verdachte heeft vervolgens gekeken naar een plek op het veld waar geen mensen waren en waar hij het stuk vuurwerk neer zou kunnen gooien. Nadat hij een plek bepaald had, heeft hij het vuurwerk aangestoken en bovenhands weggegooid. Verdachte stelt dat hij op dat moment niet heeft gezien dat een steward niet ver van de plaats stond waar het vuurwerk terecht kwam. Uit de verklaring van het slachtoffer en de bevindingen van verbalisant na het zien van filmpjes van het gebeuren, blijkt dat het aangestoken stuk vuurwerk op een afstand van ongeveer vier meter van het slachtoffer op de grond viel. Het slachtoffer, een steward, stond in het veld met onder meer de taak om op het veld gegooid vuurwerk uit te trappen. Het slachtoffer is dan ook naar het brandende vuurwerk gelopen en heeft haar voet op het vuurwerk geplaatst. Op dat moment is het stuk vuurwerk ontploft met als gevolg zwaar lichamelijk letsel voor het slachtoffer. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 5.090 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst het volledige bedrag toe en oordeelt dat het verweer van verdachte, hij zou op dit moment niet in staat zijn om het bedrag te betalen, geen reden is om het bedrag te verlagen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 30-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:2411

Zaaknummer: 18/730196-16

Rechters: Th.A. Wiersma, N.A. Vlietstra en M.B. de Wit

Advocaten: G.R. Stoeten

Wetsartikelen: 157 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Vordering tot vergoeding immateriële schadevergoeding wegens uitbuiting au pairs deels toegewezen.

Verdachte – destijds wonend in Uithoorn – is veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden waarvan drie maanden voorwaardelijk voor de uitbuiting van au pairs tussen 2011 en 29 april 2014. De au pairs hebben zich gevoegd als benadeelde partijen en vorderen, naast materiële schade, ook een immateriële schadevergoeding. De rechtbank acht een bedrag van € 1.000 per persoon billijk.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 29-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:4592

Zaaknummer: 13/730037-14

Rechters: E.M.M. Gabel, F.M. Pieters en V.V. Essenburg

Advocaten: I.N. Weski

Wetsartikelen: 197b Sr, 197c Sr en 273f Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging doodslag door steken in buik op een familiefeest. Vorderingen ten aanzien van shock- en affectieschade afgewezen, een deel van de gevorderde immateriële schadevergoeding wordt wel toegewezen.

Verdachte heeft een nog jong slachtoffer van 25 jaar oud van het leven beroofd door hem in de buik te steken. Het incident vond plaats aan het einde van een familiefeest, waardoor veel familieleden, waaronder het 8-jarige dochttertje van verdachte, getuige zijn geweest van het neersteken van het slachtoffer. De benadeelde partijen hebben zich gevoegd en vorderen verschillende bedragen aan immateriële schadevergoeding. De vorderingen ter vergoeding van shock- en affectieschade worden door de rechtbank afgewezen. Een getuige en het slachtoffer zelf krijgen in totaal € 30.000 aan immateriële schadevergoeding toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3201

Zaaknummer: 16/660438-16 (P)

Rechters: J. Ebbens, N.H.J.M. Veldman-Gielen en E. Akkermans

Advocaten: B.A.A. Postma

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting ex-vriendin. Verdachte moet een immateriële schadevergoeding van € 3.000 aan het slachtoffer betalen.

Verkrachting van ex-vriendin. Als zijn ex-vriendin hun dochter komt ophalen, die boven ligt te slapen, verkracht verdachte zijn ex-vriendin. Het slachtoffer voegt zich als benadeelde partij en vordert € 8.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank acht een bedrag van € 3.000 billijk.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 27-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:5519

Zaaknummer: 15/700132-16

Rechters: F.G. Hijink, H.E. van Harten en J. van Beek

Advocaten: R. Polderman

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht. In hoger beroep toewijzing van (een deel van) de vorderingen benadeelde partijen.

Zedenzaak. Ontucht met minderjarige jongens door schooldirecteur. Toewijzing in hoger beroep van vorderingen benadeelde partijen voor € 2.500 en € 1.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 26-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:2853

Zaaknummer: 20-002236-15

Rechters: H.A.W. Vermeulen, K. van der Meijde en H. Harmsen

Wetsartikelen: 247 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Neersteken conducteur na onenigheid over vervoersbewijs. Immateriële schadevergoeding van € 7.000 toegewezen.

Steekpartij in de trein. De verdachte heeft, na een conflict over het tonen van een vervoersbewijs in de trein, een conducteur met een mes in zijn buik gestoken. De rechtbank acht bewezen dat de verdachte de conducteur door zo te handelen heeft proberen te doden. Het beroep op noodweer(exces) wordt verworpen en aan de verdachte wordt de tbs-maatregel met dwangverpleging opgelegd. Aan de conducteur wordt een bedrag van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 26-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:6009

Zaaknummer: 03/700070-16

Rechters: J.S. Holthuis, B.G.L. van der Aa en G.P.C. Dijkshoorn-Sleebe

Advocaten: D. Nieuwenhuis

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot verkrachting, vordering tot vergoeding van € 5.000 aan immateriële schade deels toegewezen.

Verdachte komt het slachtoffer 's avonds tegen en biedt aan haar naar huis te brengen. Het slachtoffer stemt toe, maar komt er op een gegeven moment achter dat verdachte niet richting haar huis fietst. Zij stapt af, maar verdachte duwt haar richting de bosjes en probeert haar te verkrachten. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert onder andere € 5.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank acht een bedrag van € 2.000 billijk, nu het bedrag mede lijkt te zijn ingegeven door het idee dat de verdachte haar om het leven zou willen brengen, maar dit is niet ten laste gelegd.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 23-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:5175

Zaaknummer: 1587224316

Rechters: S. Jongeling, P.H.B. Littoij en W. Geelhoed

Advocaten: M. Berbee

Wetsartikelen: 242 Sr en 310 Sr

RECHTSPRAAK

Vordering met betrekking tot aansprakelijkheid na ongeval glijbaan afgewezen, nu niet is vast komen te staan dat sprake is van een gebrekkig product.

Eiser heeft in 2011 een ongeval gehad tijdens het zwemmen. Hij is van de familiegljbaan gegaan en daarbij ernstig gewond geraakt. Eiser heeft een dwarslaesie opgelopen door het ongeval. Hij baseert zijn vordering op artikel 6:162 en 6:185 BW, aangezien de plaatsing en het ontwerp van de glijbaan gebrekkig is. De rechtbank wijst de vordering af, nu niet is gebleken dat de glijbaan ten tijde van de levering en het ongeval zelf niet voldeed aan de geldende normen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-06-2017

Zaaknummer: C/16/398014 / HA ZA 15-683

RECHTSPRAAK

Afwijzing aansprakelijkheidsstelling producent wegens gebrekkig product vanwege verjaring vordering.

Bij verzoeker is in 2000 een prothese geplaatst in de heup. Enige tijd later heeft hij zich gemeld bij de chirurg met hevige pijnklachten. Na onderzoek bleek dat de steel van de prothese was afgebroken. Verzoeker is wederom geopereerd en de prothese is vervangen. Verzoeker wil in de deelgeschilprocedure de producent aansprakelijk stellen wegens een gebrekkig product. De rechtbank overweegt dat de vordering op grond van artikel 6:185 BW meer dan tien jaar na de operatie is ingesteld en dat de vordering daarom is verjaard. Verzoeker kan zich alleen nog beroepen op artikel 6:162 BW. Voor het vaststellen van deze aansprakelijkheid is nader onderzoek nodig en de deelgeschilprocedure biedt deze mogelijkheden niet. De rechtbank volgt de stelling van verzoeker dat het hier gaat om een uitzonderlijke situatie en dat daarom een uitzondering gerechtvaardigd is niet.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3102

Zaaknummer: C/16/432419 / HA RK 17-31

Rechters: P. Krepel

Advocaten: J.C.M. Nuijten en J.P.M. Simons

Wetsartikelen: 6:185 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

HvJ EU toetst Franse (jurisprudentiële) regel inzake bewijs van causaal verband en gebrekkigheid hepatitis B-vaccin aan de bewijsregel van artikel 4 Richtlijn 85/374/EEG.

Aan eisers in deze zaak is het door Sanofi Pasteur geprocudeerd vaccin tegen hepatitis B toegediend. Bij hen is kort daarna multiple sclerose geconstateerd. Eisers hebben voor de nationale gerechten geprocedeerd over aansprakelijkheid van Sanofi Pasteur, stellende dat het vaccin gebrekkig is. De juridische discussie spitst zich toe op het bewijs van causaal verband, waarbij vooral van belang is dat over het verband tussen het toegediende vaccin en de ontwikkeling van multiple sclerose geen wetenschappelijke consensus bestaat. De Cour de Cassation heeft in eerdere rechtspraak over vermeend gebrekkige vaccins geoordeeld dat 'het bewijs dat het vaccin in kwestie een gebrek vertoonde en dat er een oorzakelijk verband bestond tussen dit gebrek en de door de gelaedeerde geleden schade, kan voortvloeien uit ernstige, precieze en met elkaar overeenstemmende vermoedens die autonoom door de feitenrechter worden beoordeeld'. In de onderhavige zaak heeft de Cour de Cassation – in een tweede cassatieprocedure – aan het Hof van Justitie prejudiciële vragen voorgelegd over de bewijslastverdeling van artikel 4 Richtlijn 85/374/EEG, teneinde – samengevat – te vernemen of de eerder ontwikkelde bewijsregel daarmee verenigbaar is. Bij de beantwoording van beide vragen stelt het hof de procedurele autonomie van lidstaten (waaronder ook de discretionaire bevoegdheid op het terrein van bewijswaardering) voorop, mits de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid worden geëerbiedigd. Met betrekking tot deze richtlijn is van belang dat de nationale bewijsregels geen afbreuk mogen doen aan de bewijslastverdeling zoals die in artikel 4 Richtlijn is neergelegd (r.o. 27). Het HvJ EU overweegt eerst dat de Franse rechtspraak, die tegemoetkomt aan de in bewijsnood verkerende gelaedeerde, op zichzelf geen omkering van de bewijslast tot gevolg heeft aangezien gelaedeerde toereikende aanwijzingen dient te verschaffen (r.o. 28-29). Het HvJ EU vervolgt dat een regel waarbij gelaedeerde slechts aan de bewijslast van artikel 4 Richtlijn kan voldoen door op wetenschappelijk onderzoek gebaseerd onomstotelijk bewijs te leveren, niet voldoet aan de uit de richtlijn voortvloeiende eisen (r.o. 30-32). In abstracto lijkt de Franse bewijsregeling dan ook verenigbaar met artikel 4 Richtlijn. Het HvJ EU acht echter ook de praktische uitwerking van deze bewijsregel van belang (r.o. 33). De bewijsregeling mag

namelijk niet op zodanige wijze worden toegepast dat zij in de praktijk leidt tot ongerechtvaardigde vermoedens die artikel 4 Richtlijn schenden of afbreuk doen aan de doeltreffendheid van de materiële regels van de richtlijn. Een te soepele wijze van toepassing van de bewijsregel (bijvoorbeeld door irrelevante of onvoldoende bewijzen te aanvaarden) bergt het risico in zich dat de nationale rechter niet in voldoende mate nagaat of aan de voorwaarden voor aansprakelijkheid (schade, gebrek en causaal verband) is voldaan (r.o. 35). Het is aan de nationale rechter om na te gaan of de verstrekte aanwijzingen zodanig ernstig, precies en met elkaar overeenstemmend zijn dat zij de gevolgtrekking wettigen dat de gebrekkigheid van het product de meest aannemelijke verklaring is voor het optreden van de schade, zodat zowel deze gebrekkigheid als het oorzakelijke verband tot het optreden van schade redelijkerwijze als bewezen mogen worden geacht (r.o. 37). De rechter dient erop toe te zien dat hij zijn eigen beoordelingsvrijheid behoudt met betrekking tot de vraag of dit bewijs rehtens genoegzaam is geleverd (r.o. 38). Deze laatste overweging is in wezen ook de opmaat voor het antwoord op de tweede prejudiciële vraag die ziet op de verenigbaarheid met artikel 4 Richtlijn met een bewijsregeling die inhoudt dat het bestaan van oorzakelijk verband tussen gebrek en schade steeds bewezen wordt geacht wanneer bepaalde vooraf vastgestelde aanwijzingen van causaliteit voorhanden zijn. Een dergelijke bewijsregeling, die neerkomt op een onweerlegbaar vermoeden, levert volgens het HvJ EU wel een schending van de in artikel 4 Richtlijn neergelegde bewijslastverdeling op (r.o. 51-55). Blijkens r.o. 45 heeft het HvJ EU overigens geconstateerd dat uit de Franse rechtspraak over dit vaccin en de relatie tot multiple sclerose niet blijkt dat soortgelijke aanwijzingen structureel tot het aannemen van causaal verband leiden (r.o. 45).

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 21-06-2017

Zaaknummer: C-621/15

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het voorhanden hebben van pornografische afbeeldingen en het filmen van het slachtoffer. Vordering benadeelde partij volledig toegewezen.

Verdachte heeft zich, uitsluitend uit eigen belang, gedurende langere tijd via social media beziggehouden met het verwerven van kinderpornografische afbeeldingen. Verder heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan het in bezit hebben van twee kinderpornografische filmbestanden van onbekende meisjes. Tot slot heeft verdachte een slachtoffer in de badkamer van zijn woning gefilmd en vervolgens de filmbeelden opgeslagen op zijn computer. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 2.500 aan immateriële schadevergoeding. Het volledige bedrag wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 15-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:2872

Zaaknummer: 16/700027-17 (P)

Rechters: C.A.M. van Straalen, K.J. Veenstra en R.C. Moed

Advocaten: S. Urcun

Wetsartikelen: 246 Sr en 248a Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Volledige toewijzing gevorderde immateriële schadevergoeding na inrijden op politievoertuig, terwijl politieagent probeert uit te stappen.

Na het stelen van een Mercedes reed verdachte samen met een ander richting Laren, terwijl zij achtervolgd werden door meerdere politievoertuigen. Op een gegeven moment probeert een van de verbalisanten de auto tot stilstand te brengen door zijn wagen dwars op de weg te zetten. De Mercedes stopt niet, maar rijdt frontaal tegen de politiewagen aan. Het slachtoffer (een politieagent) was op dat moment bezig met uitstappen. Hij loopt door de aanrijding zwaar lichamelijk letsel op. Het slachtoffer voegt zich als benadeelde partij en vordert € 4.500 aan immateriële schadevergoeding. Het hof wijst in hoger beroep het gehele bedrag toe.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 07-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2386

Zaaknummer: 23-001513-16

Rechters: H.M.J. Qaadvlieg, A.E. Kleene-Krom en R. Kuiper

Wetsartikelen: 302 Sr en 311 Sr

RECHTSPRAAK

Kosten gemoeid met inschakeling hulp op boerderij na ongeval worden gezien als kosten ter beperking immateriële schade.

Letselschade na aanrijding door automobilist. Zijn de kosten gemaakt in verband met het inschakelen van hulp van een derde voor de exploitatie van de boerderij na het ongeval vermogensschade of immateriële schadevergoeding? Geen feitelijk herstel mogelijk. Boerderij is levensdoel, niet economisch rendabel, anders dan voor eigen gebruik. De kosten worden aangemerkt als kosten ter beperking van immateriële schade. De hoogte, gezien de aard van de schade, begrensd door immateriële schadevergoeding. Totaal begroot op € 50.000 aanvullend € 22.000 te voldoen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 06-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:6065

Zaaknummer: C/09/512450 / HA RK 16-292

Rechters: M.C. Ritsema-van Drempt

Advocaten: M.P. de Witte en G. Loman

RECHTSPRAAK

Vordering ter vergoeding van schade door gasexplosie verjaard.

Door een gasexplosie in augustus 2001 is de (gehuurde) woning van appellante verwoest. Zij heeft als gevolg van deze gebeurtenis schade geleden. Appellante was in 2002-2003 redelijkerwijs op de hoogte van de aansprakelijke partij en van de schade. De kennisgeving van het letsel van appellante aan de rechtsvoorganger van Linder (exploitant gasleiding) in 2012 valt ver buiten de vijfjarige verjaringstermijn in artikel 3:310 lid 1 BW. De bijzondere termijn van artikel 3:310 lid 5 BW (de lange verjaringstermijn) is hier niet van toepassing.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 23-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:4609

Zaaknummer: 200.180.257

Rechters: R.A. Dozy, C.G. ter Veer en A.S. Gratama

Advocaten: M.A. Hupkes en N. Dekker

Wetsartikelen: 6:175 BW en 3:310 BW

RECHTSPRAAK

Door botsing met loslopende hond van gedaagde heeft eiser schade geleden. Eiser acht gedaagde aansprakelijk voor de door hem geleden schade en vordert schadevergoeding.

Gedaagde is zonder bericht van verhindering niet op de zitting verschenen en heeft geen verweer gevoerd. Daarom wordt er thans van uitgegaan dat hij de toedracht niet betwist. De gevorderde verklaring voor recht wordt toegewezen. De rechtbank gaat ervan uit dat de loslopende hond het fietspad is opgerend en plots tot stilstand kwam, vlak voor de fiets van eiser, waardoor eiser de hond niet meer kon ontwijken. Gedaagde is als bezitter van de hond aansprakelijk voor de geleden schade.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 10-07-2015

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2015:10173

Zaaknummer: 3776018 CV EXPL 15-2491

Rechters: A.J.P. van Essen

Wetsartikelen: 6:179 BW

RECHTSPRAAK

Verwerping cassatieberoep in zaak over val op trottoir voor Ikea.

Verweerster is in 2013 ten val gekomen op het trottoir voor Ikea. Zij is daarna naar het ziekenhuis gebracht alwaar een enkelfractuur is geconstateerd waaraan zij later is geopereerd. Verweerster vordert een verklaring voor recht dat Ikea aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden schade. Zij legt hieraan ten grondslag dat Ikea onrechtmatig heeft gehandeld door onvoldoende gladheidsbestrijdende maatregelen te nemen. Ikea stelt uiteindelijk cassatie in, maar het cassatieberoep wordt door de Hoge Raad verworpen. De aangevoerde klachten kunnen namelijk niet tot cassatie leiden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-07-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:1271

Zaaknummer: 16/02736

Rechters: C.A. Streefkerk, A.H.T. Heisterkamp, T.H. den Tanja-van Broek, C.E. du Perron en M.J. Kroeze

Advocaten: K. Teuben en C.J.A. Seinen

RECHTSPRAAK

Vordering tot schadevergoeding van illegaal uit Brazilië geadopteerde zoon jegens juridische ouders afgewezen. De vordering betreffende de illegale adoptie zelf is verjaard en de juridische ouders hebben nadien niet onrechtmatig gehandeld.

Eiser is door zijn juridische ouders uit Brazilië geadopteerd toen hij nog een baby was. Zij hebben hem opgegeven als zijnde hun biologische zoon. Eiser vordert nu een schadevergoeding van zijn ouders wegens onrechtmatig handelen. De rechtbank wijst de vordering af, omdat deze is verjaard. Eiser is namelijk twaalf jaar lang in de gelegenheid geweest om een vordering in te stellen, maar heeft dat niet gedaan. Het verzoek tot verstrekken van nadere informatie wordt wel toegewezen door de rechtbank.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 05-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:6711

Zaaknummer: C/09/515621 / HA ZA 16-893

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet, M.J. Alt-van Endt en J. Brandt

Advocaten: G.J.W. Pulles en K. Zeylmaker

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek tot immateriële schadevergoeding wegens te lang verblijf in de Extra Beveiligde Inrichting.

Appellant is in 2013 veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Voordat dit vonnis werd gewezen, zat hij sinds 2008 in de Extra Beveiligde Inrichting (hierna: EBI) in het kader van de voorlopige hechtenis. De Raad voor de Strafrechttoepassing heeft appellant in 2013 een financiële vergoeding toegewezen voor het ten onrechte gedetineerd zijn in de EBI. Deze beslissing heeft een jaar op zich laten wachten, waardoor appellant een jaar te lang in de EBI heeft gezeten. Appellant vordert daarom in deze procedure een immateriële schadevergoeding van € 14.000 van de Staat op grond van artikel 6:106 lid 1 aanhef en sub b BW. Appellant heeft geen concrete gegevens aangevoerd waaruit het bestaan van enig geestelijk letsel blijkt. Op dit vereiste kan wel een uitzondering worden gemaakt in verband met de bijzondere ernst van de normschending en de gevolgen daarvan voor de benadeelde. Het hof oordeelt dat geen sprake is van deze uitzondering, aangezien niets vast is komen te staan omtrent de persoonlijke gevolgen van het ten onrechte gedetineerd zijn in de EBI voor appellant. Het hof wijst de vordering daarom af.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 04-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1512

Zaaknummer: 200.191.348

Rechters: A. Dupain, M.A.F. Tan-de Sonnaville en H.C. Grootveld

Advocaten: H.M.S. Cremers en C.M. Bitter

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Nabestaanden Mitch Henriquez verzoeken bekendmaking namen betrokken politieagenten bij aanhouding. Verzoek afgewezen door het hof.

Op 27 juni 2015 is de heer A door vijf politieagenten aangehouden op een muziekfestival te Den Haag. Een dag later is hij komen te overlijden. Naar het handelen van de politie is onderzoek gedaan door de Rijksrecherche, waarna is besloten om twee politieagenten strafrechtelijk te vervolgen. Tijdens de behandeling van deze zaken zijn de gegevens van de twee verdachten geanonimiseerd. De nabestaanden hebben een verzoek ingediend tot openbaarmaking van deze namen op grond van artikel 51b Sv. Dit verzoek is door de rechtbank afgewezen en de nabestaanden zijn daarna een artikel 12 Sv-procedure gestart. Het hof heeft dit beklag op 30 maart 2017 afgewezen. De nabestaanden vorderen in deze civiele procedure dat de Staat de namen van de betrokken politieagenten alsnog vrijgeeft. Zij leggen hieraan ten grondslag dat de Staat onrechtmatig handelt, omdat zij de namen van de personen nodig hebben in verband met het starten van een civiele rechtsvordering tot vergoeding van de geleden schade. Wanneer de agenten anoniem blijven, wordt artikel 13 EVRM geschonden. In hoger beroep wijst het hof de vordering af, omdat de nabestaanden niet worden benadeeld door het niet-verstrekken van de gegevens. Zij kunnen immers hun zaak voorleggen aan de strafrechter en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en verder is door de nabestaanden niet onderbouwd dat de agenten geen zwaarwegend belang hebben bij het anoniem blijven tijdens het proces.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 04-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1931

Zaaknummer: 200.215.340-01

Rechters: G. Dulek-Schermers, J.J. van der Helm en H.C. Grootveld

Advocaten: R.A. Korver en W. Heemskerk

Wetsartikelen: 51b Sv en 12 Sv

RECHTSPRAAK

Afwijzing vordering aansprakelijkheid Smit Draad voor gezondheidsklachten wegens aanhangige collectieve actie.

Werkneemster was werkzaam bij Smit Draad en heeft haar werkzaamheden moeten staken wegens neus- en luchtwegklachten. Zij vordert een verklaring voor recht dat haar werkgever aansprakelijk is voor de schade, nu zij deze gezondheidsklachten heeft opgelopen door het werken met gevaarlijke stoffen. Smit Draad zou de zorgplicht hebben geschonden. De rechtbank wijst de vordering af, nu de FNV een collectieve actie is gestart tegen Smit Draad en de aansprakelijkheidsvraag in die zaak al wordt voorlegd aan het hof. Het risico op tegenstrijdige uitspraken moet worden voorkomen en daarom is het toewijzen van de vordering in strijd met de goede procesorde.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 30-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:3449

Zaaknummer: 5746318

Rechters: J.M. Graat

Advocaten: W.A. van Veen, D. van Doorn, H. Lebbing en M. Kroondijk

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid Staat gaswinning Groningen. Aanwijzing van verschillende deskundigen.

Eiser meent dat de Staat onrechtmatig heeft gehandeld door onvoldoende in te grijpen in de gaswinning, terwijl de problemen rondom Huizinge al geruime tijd bekend waren. De rechtbank heeft bij vonnis van 1 maart 2017 (ECLI:NL:RBNNE:2017:715) geoordeeld dat aan de gaswinning besluiten van de minister ten grondslag liggen en nu de besluiten niet zijn aangevochten in een bestuursrechtelijke procedure, moet de civiele rechter uitgaan van de rechtmatigheid van deze besluiten. Voor de periode na het nemen van de besluiten ligt dit anders, omdat toen van de minister een verdergaand ingrijpen mocht worden verwacht. Deze omstandigheid leidt echter niet tot een onrechtmatig handelen van de Staat. De rechtbank wijst enkele deskundigen aan voor het onderzoeken van de vermeende schade aan de boerderij van eiser.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 28-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:2257

Zaaknummer: C/19/111171 / HA ZA 15-165

Rechters: E.W. van Weringh, M.E. van Rossum en J. Wichers

Advocaten: M.D. Kalmijn, R. van Tricht, W.H. van Baren en B.J. Drijber

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Productaansprakelijkheid MoM-heupprotheses. Bewijslevering om aan te kunnen tonen dat sprake is van een gebrekkig product.

Verzoekers verzoeken de rechtbank een verklaring voor recht af te geven dat de producenten van de geplaatste heupprotheses aansprakelijk zijn voor de geleden en nog te lijden schade. De protheses van de fabrikant zorgden namelijk voor een verhoogde waarde van metaalionen in het bloed en moesten daarom weer verwijderd worden. De rechtbank verwijst de zaak naar de rol om bewijslevering te doen plaatsvinden. Er staat namelijk nog niet vast dat sprake is van een gebrekkig product.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:4825

Zaaknummer: C/10/461497 / HA ZA 14-1051

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, J.W. van der Hurk en C. Sikkel

Advocaten: J.J. van der Groen en K.A. Jelsma

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. School is niet aansprakelijk voor mishandeling slachtoffer door een aantal van haar leerlingen. Geen schending algemene zorgvuldigheidsnorm artikel 6:162 lid 2 BW.

Op 3 juli 2012 is verzoeker (14 jaar oud) een dagje weg met zijn klas. Aan het einde van de dag loopt hij over het parkeerterrein en ziet daar dat een meisje tegen de grond gewerkt wordt door een aantal andere meisjes. Al deze meisjes zijn leerlingen van VSO De Sprong, een school voor kinderen met gedragsproblemen. Verzoeker probeert het meisje te helpen, maar wordt daarbij zelf geschopt en geslagen door een aantal andere leerlingen van De Sprong. Hij loopt hierdoor lichamelijk letsel op en raakt buiten bewustzijn. Verzoeker heeft de school aansprakelijk gesteld voor de schade, maar de verzekeraar, Amlin, heeft aansprakelijkheid afgewezen. Volgens verzoeker heeft De Sprong onrechtmatig gehandeld door onvoldoende toezicht te houden op haar leerlingen en zodoende heeft De Sprong niet voldaan aan haar zorgplicht. De rechtbank oordeelt allereerst dat De Sprong geen rechtspersoon is en daarom niet aansprakelijk is voor eventueel onrechtmatig handelen. Volgens de rechtbank is geen sprake van schending van een zorgvuldigheidsnorm, aangezien De Sprong het dagje uit op een verantwoordelijke manier heeft vormgegeven en de leraren niet meer hadden moeten doen om de mishandeling te voorkomen. De rechtbank wijst het verzoek af.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3230

Zaaknummer: C/16/433420 / HA RK 17-40

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: A. van Dorp en B.M. Paijmans

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Impasse over hoogte smartengeld na zelfmoord slachtoffer bedrijfsongeval. Verzoek weduwe afgewezen, nu deelgeschilprocedure niet geschikt is voor beantwoording onderliggende vraag.

X is op 20 september 2012 betrokken geraakt bij een bedrijfsongeval toen hij bezig was met het lassen aan de velgen van een vrachtwagen. Een van de vrachtwagenbanden ontplofte, waardoor X onder andere een hersenschudding, reukverlies, gehoorschade en twee gebroken oogkassen opliep. Na het ongeval is hij binnen twee maanden weer aan het werk gegaan. In verband met psychische problematiek heeft hij zich onder behandeling gesteld van een psychiater en een psycholoog. In 2014 heeft X zichzelf van het leven beroofd. Aegon heeft aansprakelijkheid voor de schade als gevolg van het ongeval erkend. Verzoekster (weduwe van X) verzoekt de rechtbank Aegon te veroordelen tot betaling van € 75.000 aan smartengeld in verband met de psychische problematiek die X als gevolg van het ongeval heeft opgelopen. Deze problematiek is volgens verzoekster de reden dat X zichzelf van het leven heeft beroofd. Aegon voert het verweer dat de vraag welk bedrag aan smartengeld dient te worden toegekend in verband met het geestelijk lijden van X niet beantwoord kan worden in een deelgeschilprocedure. De rechtbank gaat voorbij aan dit verweer, omdat de beslissing zal bijdragen aan de beëindiging van het geschil. Partijen verschillen van mening over de hoogte van het bedrag. Volgens de rechtbank kan deze vraag alleen beantwoord worden door middel van het inschakelen van deskundigen. Voor een dergelijke bewijslevering is in de deelgeschilprocedure geen plaats en daarom wordt het verzoek alsnog afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 16-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:5517

Zaaknummer: C/15/253101 / HA RK 16-242

Rechters: L.J. Saarloos

Advocaten: J.A.C. Bruin en M.R. Lauxtermann

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Lebara B.V. c.s.

Gedeeltelijke toekenning vordering van werknemer jegens werkgever en diens verzekeraar tot betaling van een voorschot op alle geleden en nog te lijden (im)materiële schade als gevolg van het bedrijfsongeval dat werknemer is overkomen.

Feiten Op 20 oktober 2014 is werknemer, die in loondienst is bij Lebara, betrokken geraakt bij een bedrijfsongeval waarbij hij van een ladder is gevallen en een calcaneusfractuur aan zijn linkervoet heeft opgelopen. De Arbeidsinspectie heeft in haar rapport van 20 februari 2015 vastgesteld dat er sprake is geweest van overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet. Goudse heeft namens Lebara aansprakelijkheid op grond van artikel 7:658 BW erkend. Op gezamenlijk verzoek is op 23 november 2016 Liberty Expertise ingeschakeld om de omvang van de schadepost verlies aan zelfwerkzaamheid te begroten. Goudse heeft tot op heden een voorschot onder algemene titel ad € 10.000 en een voorschot aan smartengeld ad € 5000 aan werknemer uitgekeerd. Op 23 januari 2017 heeft Liberty een rapport uitgebracht. In dit rapport worden de kosten rondom de verhuizing van werknemer, in het geval werknemer deze vanwege gebrek aan zelfredzaamheid door derden zal laten uitvoeren, geschat op € 3955. Bij brief van 27 januari 2017 heeft Goudse aan bedrijf 1 aangegeven dat er twijfels bestaan over de juiste opgave van de schadeposten en het (medisch) causale verband tussen de beperkingen van werknemer en het ongeval ter discussie gesteld. Goudse heeft aangegeven dat nadere bevoorschotting zal worden opgeschort tot er meer duidelijkheid is over de medische causaliteit. Werknemer vordert – samengevat – een voorschot op de schadevergoeding en een voorschot op de buitengerechtelijke kosten. *Oordeel* Werknemer grondt zijn vorderingen op werkgeversaansprakelijkheid (van Lebara) ingevolge artikel 7:658 BW in samenhang met de directe actie bij aansprakelijkheidsverzekering ingevolge artikel 7:954 BW. Vast staat dat Goudse de aansprakelijkheid heeft erkend voor de door werknemer ten gevolge van het bedrijfsongeval geleden en te lijden schade. Er is sprake van een schuldaansprakelijkheid. Goudse heeft tegen de vordering aangevoerd dat zij inmiddels genoeg en naar haar oordeel zelfs een te hoog bedrag aan voorschotten aan werknemer heeft verstrekt. Om het causaal verband tussen de klachten en beperkingen van werknemer en het bedrijfsongeval vast te

kunnen stellen is er dan ook nadere orthopedische expertise noodzakelijk. Uit de overgelegde medische stukken blijkt dat er sprake is van ernstig letsel en een langdurig genezingsproces. Een eindtoestand is nog niet bereikt. Nu de impasse over de stopzetting van de bevoorschotting reeds enkele maanden bestaat, is het de kantonrechter niet duidelijk waarom de orthopedische expertise niet reeds door Goudse is aangevraagd. Naar voorlopig oordeel van de kantonrechter is het niet gerechtvaardigd dat Goudse de bevoorschotting stopt in afwachting van de uitkomst van de orthopedische expertise. Nu uit het rapport van Liberty blijkt dat de zelfredzaamheid van werknemer door de gevolgen van het ongeval sterk verminderd is, is er aanleiding om Lebara te veroordelen tot het betalen van een voorschot hiervoor in het kader van de aanstaande verhuizing van werknemer. Omdat niet kan worden uitgesloten dat er (enig) medisch causaal verband bestaat met het pre-existente enkelletsel, noopt dit de kantonrechter, zeker in kort geding, echter tot terughoudendheid. Gelet op al het voorstaande zal de kantonrechter voor de hoogte van het toe te wijzen voorschot aanknopen bij hetgeen Liberty in haar rapport als schadepost met betrekking tot gebrek aan zelfredzaamheid heeft begroot. Dit betekent dat de kantonrechter een bedrag van € 4000 ten titel van voorschot in dit kader zal toewijzen, zulks ter verrekening met het uiteindelijk aan werknemer toe te wijzen schadebedrag. De vordering tot betaling van een voorschot in het kader van huishoudelijke hulp zal in het kader van dit kort geding niet worden toegewezen, nu werknemer niet heeft aangetoond ter zake reeds kosten te hebben gemaakt en hij in het kader van deze procedure onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij deze schade thans lijdt of binnenkort zal gaan lijden.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 14-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:4521

Zaaknummer: KK EXPL 17-291

Rechters: C.W. Inden

Advocaten: Y.B. Boendermaker en M. van der Bent

Wetsartikelen: 7:658 BW en 7:954 BW

RECHTSPRAAK

Letselschade. Beroep op in vaststellingsovereenkomst gemaakt voorbehoud. Onduidelijkheid over rechtsvoorgangsters aansprakelijke partij en verzekeraar. Afwijzing vordering wegens dagvaarden verkeerde partijen.

Eiser is in 1985 tijdens het spelen op de bouwplaats bekneeld geraakt in de bouwlift en is hierdoor een deel van zijn hand verloren. Eiser vordert nu vergoeding van de schade voor zover deze nog niet is vergoed in het kader van een vaststellingsovereenkomst. De vordering wordt afgewezen, nu de verkeerde partijen zijn gedagvaard. Reaal is namelijk geen rechtsopvolgster, maar een aandeelhouder en kan niet op basis daarvan worden aangesproken. Hetzelfde geldt voor Vivat.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 04-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3096

Zaaknummer: C/16/395041 / HA ZA 15-552

Rechters: D. Wachter

Advocaten: F.C. Schirmeister en W.A.M. Rupert

RECHTSPRAAK

***Deelgeschil. Door toedoen van agent is arm van verzoeker gebroken.
Verklaring voor recht met betrekking tot aansprakelijkheid
afgewezen.***

Bij de aanhouding van verzoeker is zijn arm op zijn rug gedraaid door een politieagent en is de arm van verzoeker gebroken. Verzoeker verzoekt een verklaring voor recht dat de politie aansprakelijk is voor de opgelopen schade, omdat bij zijn aanhouding disproportioneel geweld zou zijn gebruikt. De rechtbank wijst het verzoek af, omdat niet vast is komen te staan dat de politie onrechtmatig heeft gehandeld bij de aanhouding. Verzoeker had dit volgens de rechtbank beter moeten onderbouwen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 23-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:7736

Zaaknummer: C/16/415812 / HA RK 16-101

Rechters: J.P. Killian

Advocaten: C. van Scherpenzeel en M.A. Bosman

Wetsartikelen: 6:162 BW